

УДК 342.9

*О. О. Губанов,
кандидат юридичних наук, провідний юрист
програми з вивчення проблем адаптації
законодавства України до законодавства ЄС
юридичного факультету Київського національного
університету імені Тараса Шевченка*

ПРАВОВИЙ СТАТУС ЦЕНТРУ АДАПТАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ДО СТАНДАРТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

У світлі сучасних глобалізаційних умов потужною рушійною силою розбудови України як правової держави європейського зразка та розвитку її нового геополітичного образу стало посилення стратегічного характеру інтеграційних процесів, конкретизація інтеграційних ідей, підвищення рівня інтеграційних зусиль та формування сучасної концепції інституційного розвитку. У цьому контексті особливого значення набули питання переосмислення загальних проблем інституційної спроможності, підвищення результативності державного управління, а також розвитку державної служби в Україні та її адаптації до стандартів Європейського Союзу. Беззаперечно, успішне виконання поставлених задач безпосередньо залежить від рівня організації роботи з використання в Україні інструментів інституціональної розбудови Європейського Союзу.

Не є секретом, що у останній час (з початку 2004 року і до сьогодні) було зроблено чимало вагомих кроків відносно розробки якісно нових та нормативно збалансованих підходів до інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір та корінної модернізації інституційного розвитку нашої держави, нова модель якого, через призму інтересів України, на шляху подальшої інтенсифікації інтеграційних процесів, має стати еталоном прозорості та якості інтеграційних тенденцій.

Однак, на жаль, наразі у сучасних умовах державотворення чимало питань розбудови оптимально скерованої та ефективно спроможної системи державного управління досі залишаються невирішеними. Такий стан речей, у більшій мірі, обумовлений ігноруванням підходів, розроблених правовими доктринами та провідними експертами при впровадженні європейських принципів і стандартів у сферу державного управління України, відсутністю поглибленого аналізу та вивчення міжнародного досвіду реформування державної служби та системи державного управління, а також особливостями втілення передових досягнень цивілізації у процесі модернізації базових ідеологічних засад державного управління за умов вагomeго впливу ЄС.

У зв'язку з чим важливими та актуальними на теперішній час залишаються питання напрацювання теоретичного обґрунтування, розробки якісно нових та нормативно збалансованих під-

ходів до визначення правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу як безпосереднього суб'єкта забезпечення інформаційно-аналітичної, експертної та організаційної підтримки розвитку державного управління, посилення інституційної спроможності державної служби в Україні та її адаптації до стандартів Європейського Союзу. А отже, теоретична та практична значимість проведеного дослідження не викликає сумнівів.

На теперішній час питання правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу не знайшли свого належного вирішення у доктринальних джерелах. Суттєвими для дослідження стали наукові праці В.Б. Авер'янова, О.М. Бандурки, Д.М. Бахраха, В.М. Бевзенка, Ю. Битяка, І.П. Голосніченка, І.П. Жигалкіна, С.В. Ківалова, Н.М. Оніщенко, Ю.П. Орзіха, О.Ф. Скакун та ін. Проте проблематика визначення правового статусу державних установ є досить актуальною, зважаючи на той факт, що такі організації хоча і не здійснюють діяльність по керівництву зовнішніми об'єктами та не призначені для виконання державно-владних повноважень [18, с. 134–135], вони посідають особливе місце в механізмі держави – завдяки їх діяльності забезпечується реалізація державою її зовнішніх та внутрішніх завдань [16, с. 134].

Метою статті є проведення транспарентного моніторингу законодавства України, яким встановлено правовий статус Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу.

Передусім слід зазначити, що природа, структура та зміст такого феномену, як правовий статус, завжди були предметом вивчення як науковцями, так і практиками. Однак у сучасній правовій науці єдиного підходу до розуміння змісту та правової природи зазначеного поняття дотепер не сформовано, а до визначення структури та місця категорії «правовий статус» у системі правових понять існує декілька підходів. У зв'язку з чим для правильного сприймання правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу пропонуємо короткий теоретичний огляд категорії «правовий статус» та її складових елементів.

Так, термін «статус» походить від латинського «status» і означає положення, стан [17, с. 547]. В юридичній енциклопедії за редакцією Ю.С. Шемшученка поняття «статус» трактується як правове становище (сукупність прав та обов'язків) фізичної або юридичної особи [26, с. 356].

Найпоширенішими та найзагальнішими є визначення поняття «правовий статус» як юридичного закріплення особи в суспільстві чи становища того чи іншого суб'єкта в правовій реальності, що відображається у його взаєминах з суспільством і державою [23, с. 198]. Необхідно зазначити, що наведені визначення є досить абстрактними, не дозволяють чітко визначити ознаки та структурні елементи категорії «правовий статус».

В юридичній літературі обґрунтовано панують погляди щодо трактування поняття «правовий статус» як системи законодавчо встановлених та гарантованих державою прав, свобод, законних інтересів і обов'язків суб'єкта суспільних відносин [21, с. 366]. Дещо ширше до розуміння цього поняття підходить А.В. Малько, який характеризує правовий статус як комплексну інтеграційну категорію, що відображає взаємовідносини суб'єктів суспільних відносин, особи і суспільства, громадянина і держави, індивіда та колективу, а також інші соціальні зв'язки [19, с. 397].

В.М. Корельський розглядає правовий статус як багатоаспектну категорію, яка: має загальний, універсальний характер; включає статуси різних суб'єктів правовідносин: держави, суспільства, особи тощо; відображає індивідуальні особливості суб'єктів і реальне положення їх у системі багатоманітних суспільних відносин; не може бути реалізованою без обов'язків, що кореспондуються правам, без юридичної відповідальності в необхідних випадках, без правових гарантій; визначає права і обов'язки суб'єктів у системному вигляді, що дає змогу здійснити порівняльний аналіз статусів різних суб'єктів, для відкриття нових шляхів для їх вдосконалення [20, с. 549].

Доволі часто в юридичній та спеціальній літературі можна зустріти поняття «правовий статус», де воно розглядається як засіб нормативного закріплення основних принципів взаємодії особи та держави, система еталонів, зразків поведінки суб'єктів, які, з одного боку, захищаються державою, а, з іншого – схвалюються суспільством [15, с. 409].

А.В. Панчишин характеризує поняття «правовий статус» як багатоаспектну, комплексну, універсальну категорію, що має чітку стабільну структуру, та встановлює характер і принципи взаємодії суб'єктів суспільних відносин між собою, а також, шляхом визначення прав, обов'язків та гарантій їх реалізації, визначає місце суб'єкта в системі правових відносин [8, с. 95].

Досить поширеною є думка, згідно з якою правовий статус суб'єктів права розглядається через

їхню правосуб'єктність, тобто через включення у правовий статус призначення, завдань, функцій, компетенції і повноважень, форм, методів та цілей діяльності [1, с. 13–21].

Отже, правовий статус, визначаючи становище того чи іншого суб'єкта в правовій реальності, в залежності від суб'єкта, наповнюється тими чи іншими елементами, набуваючи особливого змісту. У зв'язку з чим можна стверджувати, що категорія «правовий статус» є не тільки багатозначною, але й багатоелементною. При цьому до питання визначення структурних елементів правового статусу необхідно підходити досить виважено.

Так, на думку А.М. Колодія та А.Ю. Олійника, серед структурних елементів правового статусу необхідно виокремлювати: статусні правові норми і правові відносини; суб'єктивні права, свободи і юридичні обов'язки; громадянство; правові принципи і юридичні гарантії; законні інтереси; правосуб'єктність; юридичну відповідальність [5, с. 149].

Деякі автори вважають, що у якості елементів правового статусу необхідно виокремлювати правові норми, що визначають статус (норми конституційного та поточного законодавства, міжнародні договори); основні права та обов'язки; правосуб'єктність; правові принципи; гарантії прав; юридичну відповідальність; правовідносини загального (статусного) типу [8, с. 96].

Слід зазначити, що сутнісна характеристика категорії «правовий статус», не зважаючи на відкритість та дискусійність питання щодо її смислового наповнення, дозволяє зробити висновок, що і теоретично, і практично дуже важливим є правильне визначення правового статусу в тій чи іншій державній чи соціальній структурі. Адже чітке визначення та нормативно-правове закріплення правового статусу всіх учасників суспільних відносин є запорукою успішного розвитку правової держави.

Досліджуючи історіографію нормативного закріплення правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, слід зазначити, що утворений при Головному управлінні державної служби України Центр сприяння інституційному розвитку державної служби [13], пройшов тривалий модернізаційний шлях та остаточно утвердився у своїй назві та функціях у 2008 році, коли його було перейменовано у Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу [9]. Слід визнати, що крім розширення обсягу повноважень, такі зміни мали на меті посилення інституційних реформ у державному секторі, насамперед адміністративної реформи державної служби та реформи управління персоналом у державному секторі через адаптацію інституту державної служби в Україні до стандартів Європейського Союзу.

Визначальною характеристикою правового статусу Центру адаптації державної служби до

стандартів Європейського союзу є організаційно-правова форма функціонування. Так, Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу за організаційно-правовою формою є державною установою і належить до сфери управління Національного агентства України з питань державної служби [9, п. 2 Положення].

Не можливо не відмітити, що в юридичній енциклопедії за редакцією Ю.С. Шемшученка поняття «державна установа» трактується як державна організація, що забезпечує здійснення функцій держави у соціальній, культурній та інших нематеріальних сферах [3, с. 162]. Деякі автори наводять дещо ширше поняття «державні установи» – це підпорядковані державному апарату господарські одиниці державної форми власності, системи комунікацій, державні ЗМІ, наукові, освітні, медичні та інші соціально-культурні заклади, що не наділені державно-владними повноваженнями [2, с. 13]. Саме відсутність у державних установ державно-владних повноважень [14, ст. 2 ч. 3] та діяльності по керівництву зовнішніми об'єктами є найважливішими ознаками, що дозволяють чітко визначити їх місце в механізмі держави.

Вищевикладене дозволяє зробити висновок, що Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є видом державної організації, яка має специфічну організаційну структуру, суворо визначене коло повноважень та здійснює невиробничу діяльність, спираючись на ресурси організаційного характеру, надані відповідним державним інститутом.

Зважаючи на належність Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу до сфери управління Національного агентства України з питань державної служби, порядок його утворення, ліквідації чи реорганізації також має свої особливості. Так, відповідно до положень п. 18 ч. 4 ст. 19 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», питання щодо утворення, ліквідації чи реорганізації підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, затвердження їхніх положень (статутів), призначення в установленому порядку на посади та звільнення з посад їх керівників віднесено до компетенції керівника центрального органу виконавчої влади [14]. У зв'язку з чим вирішення питань щодо утворення, ліквідації чи реорганізації Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, затвердження положення (статуту) про нього покладено на Голову Національного агентства України з питань державної служби [12, пп. 19 п. 11].

У той же час, Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу як державну установу було утворено постановою Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. № 485 [13], а поло-

ження про її діяльність затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2008 р. № 528 [9].

Необхідно відмітити, що при регламентації правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу законодавцем застосовано термін «юридична особа публічного права» [9, п. 4 Положення], нормативне вживання якого започатковано нормами Цивільного кодексу України. Так, відповідно до положень Цивільного кодексу України, поняття «юридична особа публічного права» вживається як узагальнюючий термін для позначення особливостей порядку створення та правового статусу таких юридичних осіб [24, ст. 81].

Необхідно акцентувати увагу на тому, що термін «юридична особа публічного права», передбачаючи, насамперед, участь публічно-правових утворень у цивільних правовідносинах, на теперішній час активно використовується в інших нормативно-правових актах як на рівні законів, так і підзаконних актів інших галузей, у тому числі, і публічних. У той же час, особливість цього типу юридичних осіб передбачає відкритість їх законодавчого переліку, а тому досить часто породжує проблеми правозастосовчої практики [6, с. 4; 11, с. 47].

У правовій літературі досить поширеною є думка, що термін «юридична особа публічного права» є елементом, складовою частиною правосуб'єктності (у нашому випадку – правосуб'єктності Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу як державної установи), що визначає здатність бути учасником майнового обороту. Дійсно, володіння правами юридичної особи є необхідною умовою легалізації участі в майновому обороті, хоча зазвичай основні напрямки діяльності юридичних осіб публічного права прямо не передбачають їх участі у цивільному обігу. У зв'язку із чим можна стверджувати, що характерною особливістю правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу є те, що окрім статусу суб'єкта публічного права, зазначену державну установу наділено правами юридичної особи, необхідними їй для участі у майновому обороті для виконання покладених функцій у публічній сфері та здійснення наданих повноважень. Не вдаючись до поглибленого вивчення співвідношення категорій «суб'єкт публічного права» та «юридична особа публічного права», а також пов'язаних із ними понять, констатуємо, що це питання було і залишається одним із найбільш актуальних та дискусійних теоретичних питань.

З огляду на аналіз нормативної складової діяльності Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, можна виокремити такі суттєві ознаки цієї державної установи як юридичної особи публічного права: 1) виключно розпорядчий порядок створення та припинення;

2) особливості порядку набуття статусу юридичної особи (дата державної реєстрації – 14.04.2004 р.; запис в Єдиному державному реєстрі про включення до Єдиного державного реєстру відомостей про юридичну особу від 28.10.2004 р. [4]); 3) порядок утворення та правовий статус встановлюються Конституцією України та законом (в першу чергу, актами конституційного та адміністративного законодавства) [24, абз. 2 ч. 3 ст. 81]; 4) спеціальна правоздатність (обсяг прав та обов'язків відповідає меті та завданням діяльності); 5) функціонування на підставі спеціального нормативного акту, який визначає обсяг правосуб'єктності [9]; 6) конститутивне значення мети діяльності – поглиблення співробітництва між Україною та ЄС у сфері державної служби та державного управління, удосконалення механізму координації інституціонального забезпечення їх адаптації до стандартів ЄС, зокрема шляхом організації роботи з ефективного використання в Україні інструментів інституціональної розбудови ЄС Twinning, TAIEХ, SIGMA, підвищення професійного рівня державних службовців та поліпшення роботи з інформування суспільства з питань європейської інтеграції [9, п. 1 Положення]; 7) специфічність правового режиму майна – володіння, користування та розпорядження належним майном на праві оперативного управління відповідно до законодавства [9, п. 12 Положення].

Говорячи про функціональне забезпечення діяльності Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, необхідно зазначити, що він має самостійний баланс, рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, печатку та бланки із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, а також веде бухгалтерський облік та статистичну звітність відповідно до законодавства [9, п. 4, п. 17 Положення].

Наступною визначальною характеристикою правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є компетенція. Зважаючи на те, що вчені висловлюють різні погляди щодо тих чи інших елементів у структурі компетенції [7, с. 289; 10, с. 210; 22, с. 55; 25, с. 42; 27, с. 196], на нашу думку, складовими елементами компетенції Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є сфера діяльності, права та обов'язки (повноваження), задачі, функції, характер взаємозв'язків у системі, мета функціонування та соціальне призначення.

Так, сферою діяльності Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є сфера державної служби та державного управління. Саме у зазначеній сфері Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу має право діяти відповідно до свого правового статусу та призначення. При цьому Центром адаптації

державної служби до стандартів Європейського союзу використовуються саме ті права та обов'язки, які допомагають розв'язувати питання державного значення. У цьому випадку – це питання удосконалення механізму координації інституціонального забезпечення адаптації до стандартів ЄС.

Що стосується такого елементу компетенції Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, як «призначення», необхідно наголосити, що призначенням Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є наукове, експертне, інформаційно-аналітичне, методологічне, організаційне та інше забезпечення підготовки та виконання програм і заходів адаптації інституту державної служби в Україні до стандартів Європейського союзу.

Наступним складовим елементом компетенції Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є задачі, які закріплено у п. 8 Положення про Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу. Серед них:

- участь у підготовці пропозицій щодо формування державної політики та нормотворчій діяльності у сфері державної служби та державного управління, їх адаптації до стандартів ЄС, проведення адміністративної реформи і розвитку державних інституцій у контексті європейської інтеграції України, використання в Україні інституціональних інструментів;

- удосконалення чинних та сприяння впровадженню нових стандартів і процедур роботи державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування, діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування на основі кращої світової практики;

- участь у впровадженні сучасних інформаційних технологій у роботу органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

- консультативна підтримка органів державної влади та органів місцевого самоврядування, поширення правової, наукової та іншої інформації щодо державної служби та державного управління, їх адаптації до стандартів ЄС, адміністративної реформи та розвитку державних інституцій у контексті європейської інтеграції України, зокрема використання в Україні інституціональних інструментів; участь у здійсненні співробітництва між Україною і ЄС, консультативно-методологічне забезпечення та моніторинг у межах своїх повноважень діяльності органів виконавчої влади з виконання зобов'язань, взятих на себе Україною перед ЄС та міжнародними організаціями;

- сприяння Національному агентству України з питань державної служби у виконанні нею своїх завдань і функцій з використання в Україні інституціональних інструментів [9].

Якщо говорити про коло задач, які виконує Центр адаптації державної служби до стандар-

тів Європейського союзу, – компетенцію ці задачі обумовлюють тільки в загальних рисах, оскільки впливають із тієї соціальної мети, на досягнення якої спрямовано діяльність Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу.

Оцінюючи прогресивність сформованих на сучасному етапі засад інституту державної служби в Україні, необхідно зазначити, що компетенція як самостійне правове явище розкриває власну сутність через реалізацію повноважень: прав та обов'язків. У свою чергу, повноваження Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу – це система урегульованих провочностей, тобто перелік конкретних прав та обов'язків, які є необхідними для реалізації задач та функцій на шляху проведення адміністративної реформи і розвитку державних інституцій у контексті європейської інтеграції України. Серед них: 1) право: одержувати в установленому законодавством порядку інформацію від органів державної влади та органів місцевого самоврядування; утворювати робочі групи, тимчасові наукові і творчі колективи за участю представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування за погодженням з їх керівниками; залучати до своєї діяльності консультантів, експертів, у тому числі іноземних, наукові установи та консалтингові фірми, зокрема на підставі укладених договорів; одержувати гранти та іншу міжнародну технічну допомогу від країн-донорів та міжнародних організацій в установленому законодавством порядку; виступати реципієнтом проектів та програм міжнародної технічної допомоги [9, п. 10]; 2) обов'язок: брати участь у розробленні проектів концепцій, стратегій, законодавчих та інших нормативно-правових актів, підготовці і виконанні державних цільових, інших програм, у тому числі міжнародних, проектів та програм міжнародної технічної допомоги; підготовці пропозицій щодо визначення стандартів і процедур планування та координації процесу формування державної політики, надання послуг органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним і фізичним особам; опрацюванні проектів угод між Україною та ЄС щодо залучення зовнішньої допомоги, що реалізується, зокрема, через інституціональні інструменти, з поданням Національному агентству України з питань державної служби пропозицій про погодження таких угод; організувати проведення наукових досліджень і прикладних розробок; організувати проведення семінарів, тренінгів, конференцій, виставок, інших заходів, зокрема міжнародного характеру тощо [9, п. 9].

Як бачимо, «повноваження» є найголовнішим та невід'ємним, але не єдиним елементом компетенції Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу.

Отже, сутнісна характеристика правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, не зважаючи на відкритість та дискусійність питань щодо його наповнення, дозволяє зробити висновок, що основними визначальними характеристиками правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є його компетенція, організаційне забезпечення (особливості утворення, реорганізації та ліквідації), структурне забезпечення (особливості системи та структури) та функціональне забезпечення (особливості функціонального втілення компетенції).

Проаналізувавши вищевикладене, можна зробити висновок, що розуміння змісту правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу як безпосереднього суб'єкта забезпечення інформаційно-аналітичної, експертної та організаційної підтримки розвитку державного управління, посилення інституційної спроможності державної служби в Україні та її адаптації до стандартів Європейського Союзу дозволяє певним чином подолати протиріччя комплексного забезпечення та прогалини правового регулювання організації та функціонування цієї державної установи.

Література

1. Авер'янов В.Б. Виконавча влада: конституційні засади і шляхи реформування / В.Б. Авер'янов, О.Д. Крупчан. – Харків: Право, 1998. – 37 с.
2. Данилюк Ю.В. Проблеми законодавчого визначення поняття «органи державної влади» // Ю.В. Данилюк // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. – 2015. – № 6. – С. 11–15.
3. Державні установи // Юридична енциклопедія: [в 6-ти т.] / ред. кол. Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. – К.: Українська енциклопедія, 1998. – Т. 2: Д-Й. – 1999. – 744 с.
4. Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань // Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://usr.minjust.gov.ua/ua/freesearch>
5. Колодій А.М. Права, свободи і обов'язки громадянина в Україні: Підручник / А.М. Колодій, А.Ю. Олійник. – Київ: Правова єдність, 2008. – 350 с.
6. Майданик Р.А. Види юридичних осіб публічного права в Україні // Юридична Україна. – 2010. – № 6. – С. 4–11.
7. Ожегов С.И. Словарь русского языка: 70000 слов; под. ред. Н.Ю. Шведовой. – М.: Рус. яз., 1991. – 917 с.
8. Панчишин А.В. Поняття, ознаки та структура категорії «правовий статус» / А.В. Панчишин // Часопис Київського університету права. – 2010. – № 2. – С. 95–98.
9. Питання Центру сприяння інституційному розвитку державної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 04.06.2008 р. № 528 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 41. – Ст. 1367.
10. Популярна юридична енциклопедія / [В.К. Гіжевський, В.В. Головченко, В.С. Ковальський (кер.) та ін.]. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 528 с.
11. Посикалюк О.О. До питання про поняття юридичної особи публічного права // Університетські наукові записки. – 2015. – № 1. – С. 46–59.

12. Про затвердження Положення про Національне агентство України з питань державної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 р. № 500 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 81. – Ст. 2288.

13. Про утворення Центру сприяння інституційному розвитку державної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. № 485 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 16. – Ст. 1106.

14. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 р. № 3166-VI // Голос України. – 2011. – № 65.

15. Скакун О.Ф. Теория государства и права: Учебник. – Харьков: Консум: Ун-т внутр.дел, 2000. – 704 с.

16. Скакун О.Ф. Теория держави і права: Підручник / О.Ф. Скакун. – Видання 2-е, переробл. і доп. – Х.: Еспада, 2009. – 752 с.

17. Словарь иностранных слов. – 18 изд. – М.: Рус. Яз. – 1989. – 624 с.

18. Стариков Ю.Н. Службное право: Учебник / Ю.Н. Стариков. – М.: Изд-во «БЕК», 1996. – 698 с.

19. Теория государства и права: курс лекций / под ред. Н.И. Матузова, А.В. Малько. 2-е изд., перераб и доп. М.: Юрист, 2001. – 776 с.

20. Теория государства и права: учебник для вузов / В.М. Корельский, В.Д. Перевалов. – Москва: НОРМА-ИНФА, 2002. – 616 с.

21. Теорія держави і права: Академічний курс: Підручник / Н.М. Оніщенко, О.В. Зайчук. – Київ: Юрінком Інтер, 2008. – 688 с.

22. Тихомиров Ю.А. Теория компетенции / Ю.А. Тихомиров. – М.: Юринформ центр, 2001. – 355 с.

23. Хомишин І.Ю. Зміст і сутність правового статусу державного службовця // І.Ю. Хомишин / Порівняльно-аналітичне право. – 2015. – № 2. – С. 198–201.

24. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Голос України. – 2003. – № 45.

25. Шафир М.А. Компетенция СССР и Союзной республики (конституционные вопросы) / М.А. Шафир. – М.: Наука, 1968. – 228 с.

26. Юридична енциклопедія: в 6 т. Т. 5 П–С / редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова) [та ін.]. – К.: Укр. енцикл., 2003. – 736 с.

27. Юридична енциклопедія: в 6 т. / редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова) та ін. – К.: Українська енциклопедія, 2001. – Т. 3: К-М. – 2001. – 792 с.

Анотація

Губанов О. О. Правовий статус центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу. – Стаття.

У статті розкрито зміст та сутність правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу як безпосереднього суб'єкта забезпечення інформаційно-аналітичної, експертної та організаційної підтримки розвитку державного управління, посилення інституційної спроможності державної служби в Україні та її адаптації до стандартів Європейського Союзу. Встановлено, що правовий статус Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є складною категорією, яка характеризується універсальністю та комплексністю, чіткою системністю та стабільністю.

Автор робить висновок, що визначальними характеристиками правового статусу Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу є його компетенція, організаційне забезпечення (особливості утворення, реорганізації та ліквідації), струк-

турне забезпечення (особливості системи та структури) та функціональне забезпечення (особливості функціонального втілення компетенції).

Ключові слова: державна служба, державна установа, державне управління, інституційна спроможність, інтеграція, компетенція, правовий статус, публічне право, Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу, юридична особа.

Аннотация

Губанов О. А. Правовой статус центра адаптации государственной службы к стандартам Европейского Союза. – Статья.

В статье раскрыты содержание и сущность правового статуса Центра адаптации государственной службы к стандартам Европейского союза как непосредственного субъекта обеспечения информационно-аналитической, экспертной и организационной поддержки развития государственного управления, усиления институциональной способности государственной службы в Украине и ее адаптации к стандартам Европейского Союза. Установлено, что правовой статус Центра адаптации государственной службы к стандартам Европейского союза является сложной категорией, которая характеризуется универсальностью и комплексностью, четкой системностью и стабильностью.

Автор делает вывод, что определяющими характеристиками правового статуса Центра адаптации государственной службы к стандартам Европейского союза является его компетенция, организационное обеспечение (особенности создания, реорганизации и ликвидации), структурное обеспечение (особенности системы и структуры) и функциональное обеспечение (особенности функционального воплощения компетенции).

Ключевые слова: государственная служба, государственное учреждение, государственное управление, институциональная способность, интеграция, компетенция, правовой статус, публичное право, Центр адаптации государственной службы к стандартам Европейского союза, юридическое лицо.

Summary

Hubanov O. O. Legal status of the center for adaptation of the civil service to the standards of the European Union. – Article.

The content and nature of the legal status of the Center for Adaptation of the Civil Service to the Standards of the European Union were clarified as an immediate subject of information and analytical, expert and organizational support of the development of public administration, reinforcement of institutional capability of state service in Ukraine and its adaptation to standards of the European Union. It was stated that the legal status of the Center for Adaptation of the Civil Service to the Standards of the European Union is a complex category, which is characterized with universality and complexity, clear systemacy and stability.

The author makes a conclusion that determining characteristics of the legal status of the Center for Adaptation of the Civil Service to the Standards of the European Union are its competency, organizational support (features of creation, reorganization and liquidation), structural support (features of system and structure) and functional support (features of functional realization of competence).

Key words: state service, state institution, public administration, institutional capability, integration, competence, legal status, public law, Center for Adaptation of the Civil Service to the Standards of the European Union, legal entity.